

Julebekymringer

Hvordan mon julen bliver? Kan vi gøre det godt nok for gæsterne? Bliver børnene glade for deres gaver? Kommer de ældre børn hjem til jul? Ser vi børnebørnene? Når vi at få gjort ordentlig rent i vores hjem? Får vi besøgt alle dem, der sidder og venter på os? Mon jeg har købt de rigtige gaver? Bliver de glade for dem? Lykkes det at stege juleanden rigtigt? Fortsæt selv rækken af tanker og bekymringer. De fleste af os kan nok genkende mange af disse bekymringer her i juletiden. Det er slet ikke så hyggeligt, som det jo gerne skulle være.

Pariserhjul og juletræ fra Torvet i Horsens. Fotograf: Hanne Nielsen, 2018

Vi må stoppe op og tænke efter, hvad julen i grunden drejer sig om. Vi må tænke på, hvad årsagen er til, at vi fejrer jul, nemlig Jesu fødsel i stalden i Betlehem julenat. Guds søn lod sig føde som et lille uskyldigt menneskebarn, og englene sang om den glæde, som han bragte til verden og den fred, der kom med ham. Det står faktisk i skærende kontrast til alle vores julebekymringer. Juleglæden må vi ikke trænge så langt i baggrunden, at julen kun bliver til besvær og bekymringer. Vi må stoppe op midt i det hele og give os selv og hinanden lov til at nyde alt det skønne, der også er ved julen.

Det er rarest at gøre det sammen med andre, for så føler man virkelig, at glæden breder sig, når det lykkes at have et rigtig julesamvær, hvor freden sænker sig, og lyset skinner i mørket. Det lyder så dejligt, og når vi oplever det, så ved vi også, at det virkelig er sandt, at julen kan forandre verden. Om ikke andet så for en kort tid, hvor vi netop giver os selv og hinanden lov til at nyde det liv, som vi alle har fået givet som en gave, for at vi kan bruge det til glæde for vore kære og alle dem, som vi har betydning for.

I Betlehem var der ikke særligt rart derude i stalden, hvor Maria måtte føde. Men det var det eneste sted, de kunne finde, og de gjorde, hvad de kunne, for at det skulle blive et rart sted for den lille familie. De tog til takke, og de klarede sig på trods af, at de ikke fik købt ind og ikke fik gjort rent men måtte nøjes med, hvad der var. Det er måske værd at tænke over midt i vores travlhed. Det er os, der sætter forventningerne for højt i stedet for at nøjes med lidt mindre og affinde os med, at julen er hjerternes fest og ikke butikernes og madens evige ræs efter mere og bedre fra år til år.

Vi når det nok, og vi finder glæden midt i det hele, for den er der, når bare vi er tålmodige og ikke så fordringsfulde. Hvis det lykkes for os, så kan vi virkelig i år få lejlighed til at opleve juleglæden og ønske hinanden en rigtig glæderig jul.

Af sognepræst, Peter Stentoft